

Z ČESKÝCH VLASTÍ.

Umrtí mecenáše. V Griesu v jižním Tyrolsku zemřel 27. dubna ve věku 50 let bývalý advokát dr. F. B. Kadlčík, majitel cukrovaru cerekvičského u Litomyšle. Byl rodilý z Dubu u Olomouce, býval advokátem v Napajedlích, usadil se asi před 10 lety jako advokát v Litomyšli a oženil se tam se slečnou Marií Jesslerovou, majitelkou realit, pocházející z rodiny vynikajících finančníků a průmyslníků, křtěných Israelitů. Sňatkem tím nabyl velikého jmění a to nyní celé — asi půl milionu zl. — odkázal ve srozumění s chotí české universitě v Praze a k účelům literárním, uměleckým, národohospodářským i jiným obdobným ve prospěch národnosti české. Dle testamentu má pozůstalá vdova vyhrazeno jen doživotné užívání tohoto jmění. — Vykonavatelé poslední vůle jsou rektor české university a děkan právnické fakulty při ní.

Německé panství v pražské, přímo ironicky Českou nazvané spofitelně má být obmezeno. Tento ústav žije hlavně z českých peněz, avšak přes to je z nejtvrdších proti českých bašt v království a roční štětek přes 600,000 zl. téměř veškerý plyne na podporu německví. Vyskytl se návrh, který zajisté všude dojde souhlasu, aby příslušní činitelé se postarali, by těchto 600,000 připadlo na úhradu schodku v rozpočtu.

Projev obce pražské proti německým útokům. Presidiální komise městské rady pražské, zabývající se návrhem starosty měst pražských p. dr. Podlipného, vypracovala projev následujícího znění, který byl ve schůzi městské rady 14. května jednomyslně přijat: "Sbor obecních starších král. hlav. města Prahy s rozhořčením odmítá útoky, které byly učiněny valnou částí německých poslanců na radě říšské proti národu českému při rozpravě o jazykových nařízeních ze dne 5. a 22. dubna t. r. Tímto nařízením, které posledními instrukcemi úřadům danými ještě značně zeslabeno bylo, nevrací se českému národu ani z daleka jazyková práva, jichž ode dávna požíval v úřadech své vlasti, kterých již vzhledem k jeho kulturní vyspělosti upřítí mu nelze a kterými konečně, i kdyby úplně byla opět v platnost uvedena, nijak neukřivdilo se německému národu. Němečtí poslanci svým vášnivým a nezfyzickým odporem proti nařízením dokazují znova, že jim nejde o právo, nikoli o poctivý mír mezi národy, nýbrž jedině o nadvládu národa německého nad národem českým, kterou aby udrželi, i pomocí ciziny se dovolávají. Český národ přijímá toto opětné vyzvání k boji se strany německé a odpoví na ně snahou tím úsilovnější, aby státní právo království českého bylo v život uvedeno".

Hajný pytlákem zastřelen. Nedaleko Domažlic byl nalezen v neděli 16. května panský hajný Václav Bečvář z Pochovic — je muž v okolí dvora "Pavlík" říkali — ve vodní nádrže u samoty vedle "Kohouta". Když mrtvola vytažena byla, shledány na clavě a na krku rány, o nichž na první zblázný pohled se soudilo, že pocházejí od nějakého ostrého nástroje. Komise zjistila, že hajný byl zastřelen, pak o peníze i o boty oloupen a do vody vhozen. Konstatovalo se, že byl Pavlík stfelen z levé strany sekáným olovem a tato jediná stfelná rána že způsobila oněch na pohled bodných sedm ram; měla za následek zakrvácení plic i mozku, takže smrt rychle následovatí musila. Později bylo pomoci psa také nalezeno místo, kde hajný byl zákeřnický stfelen a kde shledány dvě tratolístě krve. Vražda mu-

silá být spáchána hned v sobotu na večer, když se Pavlík z lesa k domovu ubíral. Jako domnělý vrah zatčen byl pytlák, Matěj Sekadlo, který před lety již jednoho hajného těžce poranil a mimo to pro postfelení svého souseda V. Kohouta byl vyšetřován.

Analphabeti v Rakousku. Z počtu analphabetů může se dobře souditi na poměry vzdělanosti v té které zemi a zejména jak o školství je tam postaráno. Proto statistika analphabetů není bez jisté zajímavosti. Nejmeně analphabetů vykazuje nejmenší rakouská země Vorarlberg, totiž 2 proc., po něm řadí se hned Čechy s 3 proc., dále Rakousy Dolní 4 proc., Rakousy Horní 5 proc., Morava 6 proc., Tyroly 8 proc., Slezsko 9 proc., Solnohradsko 10 proc., Terst 21 proc., Štýrsko 22 proc., Korutany 31 proc., Krajina 40 proc., Gorice a Gradiška 42 proc., Istrie 63 proc., Halič 68 proc., Dalmacie 70 proc., Bukovina 80 proc., Uhry 42 proc., Chorvatsko a Slavonie 48 proc., Bosna a Hercegovina 72 proc. V celé říši je 36 procent.

Sbírali na Krétu. Z Hradce Králové se píše: Dne 13. května zatčeni byli v Plotišťích Slovák Michal Martinák z Ledce od Tren-

vnitřkem hlavně dutou příčkou spojené rourky, pomocí níž vzniklým při ráne napjetím plynu závor pneumaticky se uzavírá a otvírá. V okamžiku, kdy stfela opustí ústí hlavně, napjatý plyn vniká do vedlejší rourky a samočinně dotyčné uzavření a otevření obstará. Objevem tímto přispěl rytmistr Odkolek mnoho ku zdokonalení moderních ručnic pneumatických, k nimž v poslední době značný zřetel se běfe. Nicméně, jak praveno, puška tato do armády zavedena nebyla. Leč lonského roku sestrojil model skoro úplně totožný Vlach Cei a nabídl jej armádě italské, kdež po důkladném vyzkoušení puška tato vskutku byla zavedena. Ježto pak prospěšnost Ceiovy ručnice, hlavně ve snadném ovládní, lehkosti — obnáší váha její pouze 4½ kg. — a úspoře času záležející, postupem doby znamenitě se osvědčila, připadly armádní kruhy rakouské na myšlenku, rehabilitovati zavrženou, s vlašskou puškou téměř indentickou ručnicí Odkolkovu a podrobiti ji opětnému zkoušení, na němž bude záležeti, má-li být puška tato nyní ještě potřebám vojenským doporučena.

Spousty sněhu. Píše se z Vimperka na Šumavě: Od 11. května

stopoval. Druhého dne o šesté hodině ranní nalezeno bylo na hrázi téhož rybníka několik kusů ženského oděvu, a červený papír s následujícím obsahem: "Skočila jsem do vody — Marie Bonnetova — u lva zůstávám, u paní Kecálkové, hokyně. — S bohem, na shledanou děti a muži drabý!" Bonnetová stfžená byla zarputilou vnitřní chorobou a octla se následkem toho ve veliké bídě a nedostatku. Aby doprošovala se veřejné dobročinnosti, v tom bránil jí stud a proto den ze dne očividně chřadla. Neustále strádání uvrhlo Bonnetovou v náruč zoufalství. Nemohla se děle dívat na neskonalou bídu své rodiny, bídu, z které nezdálo se vyproštění. Učinila tedy rázem konec pozemským svým trampotám. Skočila do vody Olšanského rybníka, kde nalezla předčasný svůj hrob.

ZPRÁVY ZÁMORSKÉ.

Z Petrohradu. Inspirované listy německé a anglické oznámily po návštěvě císaře Františka Josefa v Petrohradě, že prezident francouzské republiky odřekl svou návštěvu u ruského dvora a že je po přátelství rusko-francouzském. Pověsti ty opakovaly i některé listy francouzské, zvláště socialistické. Nyní oznamuje se, že všechny tyto a podobné zprávy jsou úplně bezpodstatny. Návštěva presidenta Faura jest už zahraničním ministerstvem francouzským úřadně v Petrohradě ohlášena a v Petrohradě konají už přípravy k uvítání francouzských hostů. President Faure provázen francouzským zahraničním ministrem odebere se v srpnu do Petrohradu po moři na vojenské lodi, již budou provázeti 4 koráby vojenského loďstva francouzského. Ruské loďstvo vypluje francouzskému v ústřety a doprovodí francouzské hosty k břehům ruským, kde je uvítají nejvyšší hodnostové ruské říše a dva velkoknížata. President bude bydlet v Zimním paláci. Pět dní bude v Petrohradě a dva v Moskvě. V jeho přítomnosti odbude se velká přehlídka ruského baltického loďstva naproti Kronštatu. Kromě toho je na program slavnostní lova na zubry v bělovesské pustě na Litvě, představení v carské opeře, hostiny a j. Moskva uspořádá všeobecné osvětlení města. Žádného chladnutí mezi Ruskem a Francií nebylo a všechny podobné noviny jsou pouhé klepy, vymyšlené za tím účelem, aby mezi oběma spojenci nedůvěru a rozmrzení zasely. Cokoli se píše o obnovení trojcarského spolku, je žvasť. Nic takového není ani nebude. Rusko se drahocenného přátelství Francie nevzdá ani za přátelství desíti německých velmocí, kdyby jich bylo. Naproti Rakousku Rusko projevílo pouze ochotu zachovati na Balkáně status quo. Protože balkánské zmatky evropský mír nejvíc ohrožují, znamená status quo na Balkáně na nějakou dobu mír. Ovšem jest také na Rakousku a jeho placených i dobrovolných agentech na Balkáně, aby politika jejich nenesla se za hranice, které jsou statem quo vytýčeny. — V úřadních kruzích vzbudilo velmi nepřijemný dojem, že žurnalističtí mluvčí Rakouska snaží se buditi na venek zdání, jakoby Rusko bylo svolilo, aby se Rakousko se svou východní politikou šife rozepjalo. Všecko podobné mluvění a psaní ukazuje Rusku pouze to, jak nespolehlivým spojencem bylo by mu Rakousko, kdyby skutečně nějakou úmluvu s ním uzavřelo, a jak by přátelství Ruska považovalo pouze za prostředek, kterým mohou býti zraky Ruska odvedeny stranou od politiky, směřující jako vždy proti soukmenovcům, souvěrcům a přítelům Ruska a tedy

i proti němu samotnému. Avšak odvésti oči Ruska od věci balkánské a východních nepodafí se nikomu. Rusko si nepřeje, aby se boufe evropská, k níž budou východní zmatky úvodem, rozpoutala již nyní, ale přeří-li si toho jiní, Rusko bude jim k službám. Mírumilovnost Ruska jest poctivá a upřímná. Ale nechť se v ní nikdo nemýlí a nepovažuje ji za slabost.

Jitření v Srbsku. Koncem měsíce března troušily se po Bělehradě pověsti o jitření mezi srbskými liberály, jakoby chtěli Milana povolati nazpět a posaditi jej na trůn. Radikálové byli tehdy velmi znepokojeni a prorokovali, že politika srbských quasiliberálů dovede k revoluci. Starý Ristič podal tehdy králi Alexandrovi pamětný spis, ve kterém dokazoval, že je nutno přetvořiti autokefálnou srbskou církev v exarchát a navrhol, aby Milan byl povolán do země mezi nejvyšší hodnosty jakožto nejužitečnější pro blaho Srbska (?), a potom aby mu bylo svěřeno posláním do Cafihradu za tím účelem, aby vymohl od sultána zřízení srbského exarchátu. Stejného obsahu byla adresa města Niše, podaná jak Milanovi, tak králi. Podobné adresy podpisují se nyní v Kragujevci a jiných místech, kde jsou liberálové. Milan slíbil liberálům za odměnu svrhnouti radikály a dostati k veslu liberály. Liberálná vláda měla přiměti krále Alexandra, aby odjel do ciziny do lázní a odevzdal správu země Milanovi jako vladaři. Prvým skutkem Milanovým mělo býti rozbití balkánského spolku, jenž spojuje Srbsko s Černou Horou a Bulharskem pod protektorátem Ruska a zarejdrování do kolejí staré milanovské politiky, jež by se i přišťe v otázkách balkánských řídila pokyny z Vídně, pamětliva jsouc, že § 25. berlínské smlouvy vyhradil Rakousku další postup k Solunu. Prvým vnějším projevem toho komplotu byl sjezd liberální strany v Bělehradě, konaný dne 17. dubna. Přítomno bylo 5—6000 lidí. Sjezd uspořádal před královským palácem demonstrace ve prospěch Milana, provolávaje "Živio Milan!" Na sjezdu přijata resoluce, ve které nebylo zmínky ani o Rusku, ani o Černé Hoře a Bulharsku. Na svém sjezdě liberálové zahájili zjevný boj za věc Milanovu. Vážní Srbové pochybují, že v boji tom král Alexandr zvítězí bez účinné podpory Ruska a mnoho očekávají od cesty královny na Cetyň. Velmi důležitou ilustrací ke komplotu Rističovu s Milanem je následující zajištěný fakt náležející už historii: Ristič reku 1889, jako regent, podepsal tajnou vojensko-politickou smlouvu s Rakouskem. Úmluva tato vyzradila se teprve roku 1893, kdy Ristič chtěl do věci zasvětit Dokiče, ale Dokič smlouvu vzal a ukázal králi Alexandrovi. Zpráva o existenci tajné smlouvy s Rakouskem byla podána českým poslancům ve Vídni a oni v rakousko-uherských delegacích podali v té příčině dotaz zahraničnímu ministru, jenž věc popřel.

Těžký dech a tlak na prsou jsou následky zádušních neduhů. Nic neposkytne větší úlevy tak rychle, jako dra. Aug. Koeniga Hamburské prsní thé.

JESTLI pleť Vaše není zdravou, učíte ji tak. HEISKELL'S OINTMENT to učini. Vyléčí všechny kožní nemoce — lišej, eczemu, vyrážku a t.d. Jestli nemoc má původ v zárodcích v krvi, vezměte dvě ne tři HEISKELL'S PILULKY doané. istí krev.

Ointment 50c. Pilulky 25c. lékárník neb poštu od JOHNSTON, HOLLOWAY & CO. 531 Commerce St., Philadelphia, Pa.

BARONKA HIRSCHOVÁ.

Vdova po zemřelém loni židovském milionáři anglickém, baronu Hirschovi, který více než kdo jiný učinil pro své souvěrce v bídě se nalezající, působí blahodárně ve šlepičích svého manžela.

čina a M. Dvořákova z Mezimostí u Jindř. Hradce proto, že společně s celou tlupou podezřelých lidí obcházeli okolní osady a namlouvaliice bodrým venkovánům, že jsou posláni z Kréty vybírali na raněné podpory. Pracující lid, zvláště staré ženy, dávaly prý vše, co měli a vypůjčovaly si prý i peníze od druhých, jen aby mohly dáti podporu. Okolí pak je nanejvyš tímto podvodníky rozrušeno a vypráví se, že Turci táhnou už do Čech. Zatčená Dvořáková, která mluví cizím přízvukem, udala, že byla bez práce a tu prý se k oně tlupě přidružila i se sestrou; všech prý je v tlupě 51; jako vůdkyni označuje nějakou ženu, již jmenuje pouze Annou. Tlupa rozdělila se vždy po několika a zaplavila celý kraj, načež se na jistém místě opětně sešli. Ve věci této konečně vešel četnický apparát v činnost a šetřením se přijde patrně na zorganizovanou podvodnou rotu vydráždě.

Opět nové pušky v armádě? Rytmistr svob. pán Odkolek, pražský rodák, sestrojil před několika lety model nové pušky, kterou armádní komitét vídenský vyzkoušel, jejíž zavedení v praktickou potřebu však doporučeno nebylo. Nicméně ručnice Odkolkova vyznařovala se vlastností, která v odborných kruzích vzbuzovala živý zájem. Vynálezce sestrojil totiž při hlavní pušky zvláštní zařízení v podobě paralelní a s

zavládla zde velice sychravá povětrnost. Za mrazivého severního větru střídají se vydatné deště s chumelenicí a od středy dne 12. od odpoledne sněží takřka stále. V noci na čtvrtek klesla teplota pod nulu a sněh zůstal ve Vimperku ležeti jak na stfěchách, tak na okolních návrších. U Šatavy byla za blýskání chumelenice tak prudká, že nebylo viděti ani na několik kroků a koně zdráhali se silnicí jeti ku předu. Za teploty až 3 stupňů R. pod nulou zamrzla půda jak na polích tak i v lesích a sněh zůstal ve výši 2 stop ležeti. U Kvildy napadlo sněhu na 1 metr vysoko a v sobotu ráno uvlí poštovní vůz u Kubovy Hutě, asi 1½ hodiny od Vimperku, v závějích sněhových. Teploměr vystoupí za dne na nejvyšše na 3 stupně R. nad nulu, večer klesne však opětně pod bod mrazu. Kožichy nabyly opětně [v polovici května] oprávněnosti a v bytech míst v Šumavě docházejí zprávy o spoustách napadlého sněhu a o citelných mrazích. Obilí jest již dosti vzrostlé a třešnové stromy v plném květu.

Neshojitelnou nemocí dohnána k sebevraždě. Dne 19. května večer procházela se kolem olšanského rybníka u Žižkova starší žena, která napádným chováním svým vzbudila v kolemjdoucích podezření, že rozžehnatí se chce se světem. Nikdo však ženu tuto ne-